

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 3Svk/50/2022
Identifikačné číslo spisu: 4020200132
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4020200132.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a zo sudcov JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a JUDr. Michala Dzurdzíka, PhD., v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): K. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt M. XXXX/XD, XXX XX Y., právne zastúpená: Advokátska kancelária SOLICITOR SK, s.r.o., Ďatelinová 10, 821 01 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, sídlo Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: Krajská prokuratúra Nitra, so sídlom Damborského 1, Nitra, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. UPo 18/2015-35/SI, OU-NR-OOP5-2019/000590-35 k: UP 65/2015 (k V 5934/2015) zo dňa 18. 12. 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/39/2020 - 179 z 13. apríla 2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/39/2020 - 231 zo 23. mája 2022 takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
- II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .
- III. Krajskej prokuratúre Nitra sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Priebeh administratívneho konania

1. Dňa 22.07.2015 bol Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru, doručený návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.07.2015, uzavretej medzi predávajúcim M. I. a kupujúcou (žalobkyňou) K. S., predmetom ktorej bol prevod identifikovaného podielu k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k. ú. O.. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím č. V 5934/15-5 zo dňa 14.08.2015 vklad vlastníckeho práva v prospech žalobkyne povolil.

2. Rozhodnutie o povolení vkladu napadla Okresná prokuratúra Nitra protestom zo dňa 19.10.2015. Uviedla, že vláda SR uznesením č. 401 zo dňa 08.07.2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby s názvom „Vybudovanie strategického parku“ a stavba mala byť umiestnená aj v katastrálnom území O.Ž.. Aj na pozemku, ktorý bol predmetom kúpnej zmluvy, preto vzniklo zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii, čo mal správny orgán rešpektovať.

3. Dňa 05.11.2015 vydal správny orgán prvého stupňa rozhodnutie č. UP 65/2015-8 o vyhovení protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra a zrušení napadnutého rozhodnutia č. V 5840/2015 zo dňa 14.08.2015, proti ktorému žalobkyňa podala odvolanie.

4. V súvislosti s predmetným návrhom na vklad vlastníckeho práva prvostupňový správny orgán rozhodnutím V-5934/2015 -8 zo dňa 14.01.2016 prerušil konanie o návrhu na vklad podanom dňa 20.07.2015, následne rozhodnutím zo dňa 17.2.2016 zastavil konanie o návrhu na vklad. Odvolanie žalobkyne proti rozhodnutiu o zastavení konania bolo rozhodnutím žalovaného zo dňa 22.3.2016 zamietnuté. Rozsudkom správneho súdu č. k. 1S/102/2016 - 89 zo dňa 24.1.2018 bolo rozhodnutie odvolacieho orgánu zo dňa 22.3.2016 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Kasačná sťažnosť žalovaného proti rozsudku správneho súdu bola rozsudkom sp. zn. 4Sžrk/9/2018 zo dňa 3.3.2020 zamietnutá. Rozhodnutím žalovaného zo dňa 25.5.2020 bolo zrušené rozhodnutie prvostupňového orgánu zo dňa 17.2.2016 a o zastavení vkladového konania začatého dňa 22.7.2015 a vec bola vrátená prvostupňovému katastrálnemu orgánu na ďalšie konanie.

5. Napadnutý rozhodnutím č. UPo 18/2015-35/SI, OU-NR-OOP5-2019/000590-35, k: UP 65/2015 (k V 5934/2015) zo dňa 18.12.2019 žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor č. UP 65/2015-8 zo dňa 5.11.2015 o vyhovení protestu prokurátorky zo dňa 19.11.2015 a zrušení napadnutého rozhodnutia OU Nitra katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 20.7.2015

6. V napadnutom rozhodnutí sa žalovaný s dôvodmi uvedenými v proteste prokurátora stotožnil a uviedol, že:

- dňom 08.07.2015 vzniklo zo zákona predkupné právo štátu k pozemkom, na ktorých sa má realizovať významná investícia, teda i k predmetnému pozemku v katastrálnom území O. v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 175/1999 Z. z.“);

- katastrálny odbor Okresného úradu Nitra získal vedomosť o existencii tohto práva k pozemkom v katastrálnom území X. a O. najneskôr dňa 22.07.2015, kedy mu bola doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 20.07.2015 o zápis predkupného práva štátu;

- Okresnému úradu Nitra, katastrálnemu odboru bola dňa 06.08.2015 doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 05.08.2015 o zápis predkupného práva štátu;

- v čase povolenia vkladu č. V 5934/2015 dňa 14.08.2015 mal v zmysle § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov prvostupňový správny orgán prihladiť na existenciu predkupného práva štátu ako na skutkovú a právnu skutočnosť, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu;

- nie je významne, či skutočnosti, ktoré bránia povoleniu vkladu, nastali až po uzavretí zmluvy, resp. až po začatí vkladového konania.

- podľa Najvyššieho súdu SR (rozsudky sp. zn. 10Sžrk/13/2018 zo dňa 21.11.2018 a sp. zn. 10Sžrk/7/2018 zo dňa 21.11.2018) zákonné predkupné právo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. spôsobuje s účinkom nepravej retroaktivity dodatočnú právnu nemožnosť plnenia, ktorá objektívne nastala pred rozhodnutím o vklade. V danom prípade nenastala absolútna neplatnosť právneho úkonu - predmetnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, pretože podmienky platnosti sa skúmajú vždy ku dňu uzavretia zmluvy.

II. Konanie pred správnym súdom

7. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného. Argumentovala, že kúpna zmluva bola uzatvorená v čase, keď predkupné právo štátu nebolo zapísané v katastri, t. j. v čase podpisu kúpnej zmluvy nešlo o pozemok, na ktorom sa má realizovať významná investícia. Nie je relevantné, že dňa 22.07.2015 správny orgán získal vedomosť o predkupnom práve a dňa 06.08.2015 získal vedomosť o tom, ku ktorým konkrétnym pozemkom v k. ú. X. toto predkupné právo štátu vzniklo. Podľa žalobkyne v čase rozhodovania o návrhu na vklad predkupné právo k pozemku neexistovalo.

8. Do konania vstúpila Krajská prokuratúra v Nitre a poukázala na množstvo rozhodnutí Krajského súdu v Nitre ako aj rozhodnutí Najvyššieho súdu SR v právne totožných veciach týkajúcich sa investície Jaguar Land Rover, ktoré vyvracajú argumentáciu žalobkyne. Osobitne zdôraznila stanovisko Najvyššieho súdu SR uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR pod č. 54/2018. Navrhla žalobu zamietnuť.

9. Rovnako aj žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť s poukazom na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Nitre (11S/30/2016, 15S/5/2016, 26S/5/2016, 11S/44/2016) v porovnateľných prípadoch a na právoplatné rozsudky NS SR sp. zn. 6Sžrk/3/2018 zo dňa 18.05.2018, 3Sžrk/5/2017 z 30.05.2018 a 10Sžrk/8/2017 z 19.06.2018.

10. Krajský súd v Nitre (ďalej „správny súd“) pribral do konania účastníka administratívneho konania M. I., ktorý sa podaním zo dňa 08.10.2020 vzdal účasti v konaní.

11. Správny súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zamietol.

12. Správny súd vo svojom rozsudku 11S/39/2020-179 zo dňa 13.4.2022 ako dôvody zamietnutia žaloby uviedol predovšetkým argumenty, korešpondujúce s obsahom protestu prokurátorky ako aj napadnutého rozhodnutia žalovaného, so zdôraznením, rozhodovacej činnosti pri posudzovaní danej problematiky v obdobných veciach, kde na strane žalobcu vystupuje buď totožná žalobkyňa alebo spoločnosť Poľnohospodárska pôda. Vo všetkých obdobných konaniach bola za rozhodujúcu a nespornú skutočnosť podstatnú pre vyslovenie právnych záverov vyhodnotená existencia predkupného práva štátu vzniknutého dňom 21.07.2015, týkajúceho sa aj nehnuteľností, ktoré sú zahrnuté v predloženom návrhu na vklad. S poukazom na právnu úpravu a ustálenú rozhodovaciu činnosť nemožno považovať za zákonný postup katastrálneho orgánu, ktorý existenciu zákonného predkupného práva štátu pri svojej rozhodovacej činnosti nezohľadnil. Obsah protestu prokurátora bol vyhodnotený ako dôvodný, súladný s právnou úpravou aj rozhodovacou činnosťou súdov.

13. Čo sa týka procesného postupu v konaní, po tom čo krajský súd zrušil oznámenie žalovaného zo dňa 13.01.2016 o oneskorenom podaní odvolania proti rozhodnutiu vo veci podaného protestu prokurátora a zároveň vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, bolo povinnosťou žalovaného rozhodnúť o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu o vyhovení protestu prokurátora zo dňa 5.11.2015.

14. Vzhľadom na skutočnosť, že v rámci podanej žaloby neboli uvedené skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybníť správnosť hmotnoprávneho posúdenia, ani také, ktoré by osvedčili také procesnoprávne pochybenie, ktoré by mohli viesť k ujme na právach účastníkov, rozhodnutie žalovaného vyhodnotil ako preskúmateľné a vecne správne

III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenia

15. Proti rozsudku správneho súdu podala žalobkyňa kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) a f) SSP a navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na nové rozhodnutie.

16. Žalobkyňa namietala:

- nepreskúmateľnosť rozsudku z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Správny súd nezaujal jasný právny záver ohľadne obsahu vecného predkupného práva štátu, jeho prípadného vplyvu na platnosť/neplatnosť zmluvy resp. či vôbec pripadá do úvahy na predkupné právo nazerať ako na skutočnosť majúcu vplyv na povolenie vkladu, keď vecné právo zostáva zachované pre každého ďalšieho nadobúdateľa.

- nesprávne je právne posúdenie následkov spojených s predkupným právom štátu a aj záver o povinnosti správneho orgánu zaoberať sa predkupným právom štátu. S predkupným právom sa nespája dodatočná nemožnosť plnenia. Pojmové znaky nemožnosti plnenia a jej následky sú upravené v § 575 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), z ktorého vyplýva, že záväzok plniť podľa kúpnej zmluvy by bolo možné splniť aj po dohodnutej dobe. Spochybnila relevanciu rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Sžrk/8/2018 pre danú vec;

- pokiaľ nespočíva okolnosť vylučujúca plnenie vo faktickom stave, ale v stave právnom, nejde o nemožné, ale o nedovolené plnenie, na ktoré sa vzťahuje § 39 OZ. To môže nastať v prípade dodatočnej zmeny alebo doplnenie právnej úpravy, ktorá bude mať za následok protiprávnosť a z toho rezultujúci zákaz pôvodného predmetu záväzku. Z právnej úpravy § 603 OZ vyplýva, že predkupné právo zostáva zachované voči nadobúdateľovi. Ak z kogentnej právnej úpravy vyplýva, že predkupné právo zostane zachované voči nadobúdateľovi, nemôže sa jednať o takýto zákaz pôvodného predmetu záväzku. Účelom predkupného práva je nadobudnutie predmetu záväzku, pričom je bez významu, či tento predmet nadobudne od pôvodného predávajúceho alebo nadobúdateľa, nakoľko zákon pripúšťa obe tieto možnosti. Podstatnou skutočnosťou je, že predkupné právo v čase podpisu zmluvy medzi sporovými stranami ešte nebolo zapísané v katastri nehnuteľností;

- predkupnému právu štátu bol v rozpore s platnými právnymi predpismi priznaný iný obsah i následky než vecnému predkupnému právu patriacemu ktorémukolvek inému subjektu, predkupné

právo sa stalo de facto vyvlastnením, avšak bez reálnej možnosti dotknutého subjektu domôcť sa ochrany a finančnej náhrady za pozemky. Sťažovateľka predmetné pozemky nevlastní a nemá za ne finančnú kompenzáciu. Predmetné pozemky boli v dôsledku rozhodnutia správneho orgánu zapísané opätovne v prospech pôvodného predávajúceho, ktorý ich previedol na základe kúpnej zmluvy na spoločnosť MH Invest, s.r.o. a tá pozemky kúpnu zmluvou previedla na spoločnosť MH Invest II, s.r.o., ktorá následne podala návrh na vyvlastnenie v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o., ktorá už predmetné pozemky vlastnila a správny orgán tomuto návrhu vyhovel, pričom finančné prostriedky za vyvlastnenie boli vložené do úschovy súdu;

- poukázala na prebiehajúce konanie vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/261/2016 vo veci posudzovania zákonnosti vyvlastnenia nehnuteľností. V dôsledku (nezákonného) rozhodnutia správneho orgánu o zamietnutí návrhu na vklad nebola zmluva zavkladovaná, a napadnuté rozhodnutie malo zásadný vplyv na hmotnoprávne postavenie účastníka, keďže vlastnícke právo nebolo zapísané v katastri. Následne kvôli tomu došlo k ďalším prevodom nehnuteľnosti, ani jeden z nadobúdateľov však nebol vzhľadom na zapísanú poznámku o súdnom konaní sp. zn. 15S/14/2016 o prieskume zákonnosti rozhodnutia o zastavení vkladového konania dobromyseľným, preto nie je dôvod, aby nadobudnutie nehnuteľnosti inými subjektami bolo jedným z dôvodov zamietnutia odvolania sťažovateľky i zamietnutia správnej žaloby;

- pôvodné rozhodnutie o zastavení vkladového konania bolo zrušené pre nezákonnosť, čo znamená, že všetky následné rozhodnutia stratili svoje opodstatnenie, iný záver by znamenal len formálne zopakovanie administratívneho konania v rozpore s právom na spravodlivý proces. Zároveň sa obnovila vecno-právna dispozícia pôvodného predávajúceho, ktorý je viazaný svojím obligačným prejavom;

- v čase podpísania kúpnej zmluvy predkupné právo nebolo zapísané v katastri nehnuteľností a aj keby bolo zapísané, nie je dôvod, aby naň správny orgán prihliadal, keďže jeho porušenie nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu ani dodatočnú nemožnosť plnenia (poukaz na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Obdo V 16/2006). Platnosť právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou, bolo potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho vzniku. Ust. § 31 ods. 1 katastrálneho zákona nemožno interpretovať tak, že správny orgán by bol povinný posudzovať platnosť právneho úkonu podľa práva platného v čase rozhodovania o návrhu na vklad. Ak teda predkupné právo štátu nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu ani dodatočnú nemožnosť plnenia, nie je dôvod, aby potom, ako štát preverí jeho existenciu, rozhodol o zamietnutí návrhu na vklad. Rovnako nemožno návrh na vklad zamietnuť ani z dôvodu zmien v katastri, ktoré nastali počas doby, keď sa rozhodovalo o zákonnosti postupu správneho orgánu.

17. Žalovaný zotrval na správnosti svojich záverov, žalobkyňa mala v priebehu konania možnosť realizovať svoje procesné práva, vydané rozhodnutie obsahuje zákonom predvídané náležitosti a je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené, právne posúdenie je súladné aj s ustálenou rozhodovacou činnosťou súdov vrátane kasačného súdu, žalobkyňa sa svojou sťažnosťou de facto domáha odklonu od ustálenej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach.

18. Krajská prokuratúra Nitra považovala kasačnú sťažnosť za nedôvodnú, ku kasačnému dôvodu nepreskúmateľnosti uviedla, že rozsudok je jasný, určitý, zrozumiteľný a dostatočne odôvodnený. K správnosti právneho posúdenia poukázala na rozsudky v totožných veciach, vracajúce argumenty sťažovateľky, osobitne zdôraznila stanovisko Najvyššieho súdu SR uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR pod č. 54/2018.

IV. Posúdenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľky v otázke namietania nesprávneho právneho nie je dôvodná.

K správnosti právneho posúdenia

20. Podľa § 464 ods. 2 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

21. Ako už kasačný súd opakovane uviedol, konštantnú prax judikovanú NS SR považuje na účely zabezpečenia kontinuity rozhodovacej činnosti a zabezpečenia právnej istoty za rozhodovacia činnosť kasačného súdu. V tejto súvislosti považuje aj vo vzťahu k aplikácii § 464 ods. 2 SSP za rozhodujúce, že odo dňa 01. augusta 2021 došlo k prechodu kompetencií zo správneho kolégia NS SR na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (kompetenčná kontinuita).

22. Kasačný súd konštatuje, že právne otázky nastolené sťažovateľkou, či v čase rozhodovania o návrhu na vklad existovalo predkupné právo k pozemku, už boli kasačným súdom opakovane riešené, o. i. aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 18. mája 2018, sp. zn. 6Sžrk/3/2018, uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR pod č. 54/2018 s nasledovnými právnymi vetami:

I. Zmluvná voľnosť vlastníkov pozemkov, ku ktorým sa viaže zákonné predkupné právo štátu (§ 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja tieto prednostne ponúknuť na kúpu štátu.

II. Neprihliadnutie katastrálneho úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva z kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností na existenciu inštitútu zákonného predkupného práva štátu, ktoré obmedzuje zmluvnú voľnosť povinného subjektu, je v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a porušením zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, a to i vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo ex lege až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

23. Ďalšími relevantnými rozhodnutiami sú rozsudky sp. zn. 4Sžrk/2/2019 z 05. mája 2020, sp. zn. 4Svk/25/2022 a sp. zn. 4Svk/59/2023 z 02. augusta 2023, sp. zn. 6Svk/12/2021 z 21. septembra 2022, a sp. zn. 6Svk/4/2022 z 29. septembra 2023. Tieto rozhodnutia sa týkajú priamo sťažovateľky, riešila sa nimi totožná právna problematika a vo všetkých prípadoch bola na základe rovnakých právnych záverov kasačná sťažnosť zamietnutá.

K porušeniu práva na spravodlivý proces

24. Čo sa týka kasačnej námietky uplatnenej v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP - nedostatočnej argumentácie v odôvodnení rozsudku správneho súdu, v nadväznosti na vytýkané, nedostatočne konkretizované súvislosti zisteného stavu uvedenými závermi, kasačný súd ju nepovažuje za dôvodnú. Vzhľadom na okolnosť existencie ďalších rozhodnutí na ktoré správny súd poukázal, je odôvodnenie preskúmaného rozsudku možno považovať za prejav a dôsledok dodržiavania zásady jednotnosti rozhodovacej činnosti súdov. Len pre úplnosť kasačný súd pripomína (rovnako ako napr. v rozsudku 2Sfk/17/2022 zo dňa 31.1.2024), že pojem „právo na spravodlivý proces“ nahrádza doterajší pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“, nakoľko obsahové znaky pojmu „právo na spravodlivý proces“ vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti.

25. V tejto súvislosti treba poukázať na rozsudok sp. zn. 1Sžfk/43/2019 zo dňa 22.09.2020, ktorý ohľadom § 440 ods. 1 písm. f) SSP konštatuje, že „prvým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je to, že ide o také vady v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď tento neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2009 vo veci Sutyazhnik proti Rusku,), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku). Druhým limitom doktríny absencie zásadného vysvetlenia je právny názor [najmä rozsudok ESLP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)], t. j. že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania alebo odpovedať na každú jeho námietku či argument, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (obdobne aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 alebo sp. zn. II. ÚS 76/07).“

26. Z uvedeného vyplýva, že námietka nedostatočného odôvodnenia a následnej nepreskúmateľnosti rozsudku by mohla byť úspešne uplatnená v prípade, ak by chýbali zásadné vysvetlenia dôvodov rozhodnutia súdu, čo v preskúvanom rozsudku kasačný súd nezistil. Subjektívnu nespokojnosť sťažovateľa s obsahom odôvodnenia nemožno považovať za vyhovujúcu dôvodu kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

V. Záver a trovy konania

27. S poukazom na uvedené a ustálenú rozhodovaciu prax kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

28. O trovách konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona (vo všeobecnosti) nevyplýva. Ďalším účastníkom konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto im rovnako náhradu trov konania nepriznal.

29. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.